

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΪΧΟΣ

(που δεν είναι στον Έβρο, αλλά στο μυαλό)

Προκήρυξη Νο7

Ιανουάριος 2011, κυκλοφορεί σε 10.000 αντίτυπα
από την αντιφασιστική συνέλευση autonome antiifa

Οι μετανάστες εργάτες δεν είναι τουρίστες. Η κίνησή τους παράγεται από έναν πόλεμο, έναν πραγματικό πόλεμο με τα όλα του στον οποίο το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά εδώ και χρόνια (συγκεκριμένα από το 2001 που το ελληνικό κράτος συμμετέχει στις σφαγές του Αφγανιστάν). Κι έτσι έχουμε έναν ωραιότατο κύκλο: Το ελληνικό κράτος και οι σύμμαχοί του κάνουν τη ζωή αδύνατη στα βόθρα της Ασίας. Εκείνοι που ζούσαν εκεί που δεν έχει μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα, αναγκάζονται να φύγουν. Αναγκάζονται να καταφύγουν στα ίδια κράτη που κατέστρεψαν τον τόπο τους. Και τότε, τα ίδια κράτη που τους κάνουν μετανάστες, κανονίζουν ώστε η μετανάστευσή τους να είναι και “παράνομη”. Και όλο αυτό σε εμάς τους υπήκοους σεβίρεται ως ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ!

1. Οι μετανάστες εργάτες είναι “παράνομοι”

Είναι τόσο προφανές, που απορεί κανείς γιατί αναφέρεται τόσο σπάνια: Το μόνο πραγματικό “πρόβλημα” που στριφογυρίζει αυτή τη στιγμή γύρω από τους μετανάστες εργάτες είναι ακριβώς η παρανομία τους. Είναι μια παρανομία που δεν την επέλεξαν. Αντιθέτως, η “παρανομία” τους επιβλήθηκε με την είσοδό τους στη χώρα και τους επιβάλλεται καθημερινά από τον μοναδικό αρμόδιο να κρίνει ποιος είναι “νόμιμος” και ποιος “παράνομος”, δηλαδή από το ελληνικό κράτος και τους μηχανισμούς του. Το κράτος είναι αυτός που κανονίζει ποιος έχει και ποιος δεν έχει χαρτιά, το κράτος είναι και ο αρμόδιος για να κυνηγήσει όποιον δεν έχει χαρτιά. Με λίγα λόγια, το κράτος είναι εκείνος που έχει αποφασίσει πως δεκάδες χιλιάδες εργάτες θα περιφέρονται μέσα στη χώρα δίχως κανένα δικαίωμα, στο απόλυτο έλεος κάθε μπάτσου, κάθε αφεντικού και κάθε φασίστα.

Εν τω μεταξύ, οι μετανάστες εργάτες δεν είναι τουρίστες. Η κίνησή τους παράγεται από έναν πόλεμο, έναν πραγματικό πόλεμο με τα όλα του στον οποίο το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά εδώ και χρόνια (συγκεκριμένα από το 2001 που το ελληνικό κράτος συμμετέχει στις σφαγές του Αφγανιστάν). Κι έτσι έχουμε έναν ωραιότατο κύκλο: Το ελληνικό κράτος και οι σύμμαχοί του κάνουν τη ζωή αδύνατη στα βόθρα της Ασίας. Εκείνοι που ζούσαν εκεί που δεν έχει μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα, αναγκάζονται να φύγουν. Αναγκάζονται να καταφύγουν στα ίδια κράτη που κατέστρεψαν τον τόπο τους. Και τότε, τα ίδια κράτη που τους κάνουν μετανάστες, κανονίζουν ώστε η μετανάστευσή τους να είναι και “παράνομη”. Και όλο αυτό σε εμάς τους υπήκοους σεβίρεται ως ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ!

2. Γιατί βολεύει να είναι “παράνομοι”;

Δεν θέλει και πολύ για να καταλάβει κανείς τα τεράστια οφέλη που αποκόμισαν τα αφεντικά από τη μαζική τεχνητή παρανομία ενός κομματιού της εργατικής τάξης. Γιατί ακριβώς περί αυτού πρόκειται: Από το 1990 και μετά, ένα σταθερό ποσοστό των εργατών αυτής της χώρας δουλεύει δίχως κανένα δικαίωμα και έξω από κάθε νόμο. Γι' αυτούς τους εργάτες οι διαπραγματεύσεις για τους μισθούς γίνονται με το φόβο της απέλαισης. Γι' αυτούς τους εργάτες, οι εργασιακές διαφορές κανονίζονται με τα γκλομπ και τις εκπυροσκοροτήσεις. Γι' αυτούς τους εργάτες τα επιδόματα, οι υπερωριακές αμοιβές, οι άδειες, ποτέ δεν κανονίστηκαν με καμία επιθεώρηση εργασίας, με κανέναν Ο-ΑΕΔ, με κανένα εργατικό δικαίωμα. Γι' αυτούς τους εργάτες κάθε εργασιακή απειθαρχία αντιμετωπίζεται με τη βία των μπάτσων, των αφεντικών και των μπράβων τους.

Με λίγα λόγια, το ελληνικό κράτος, από την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ και έπειτα, έχει κανονίσει να δημιουργήσει έναν μόνιμο θύλακα εντός του οποίου κανένας κανονισμός απ' όσους διέπουν την εργασία δεν ισχύει, ένα κομμάτι της εργατικής τάξης μισοανύπαρκτο και γι' αυτό ακραία υποτιμημένο. Αυτή η παράλληλη εργατική τάξη μέσα στην εργατική τάξη δούλεψε και δουλεύει για τα αφεντικά αυτής της χώρας είκοσι χρόνια τώρα. Οι καρποί των κόπων της πουλήθηκαν όσο και οι καρποί των κόπων όλων των υπόλοιπων. Το κόστος αυτών των κόπων από την άλλη, όλα αυτά τα χρόνια μετριόταν λιγότερο με μισθούς και περισσότερο με κλωτσιές και με σφαίρες.

πνιγμένοι μετανάστες στον Έβρο χρόνια πριν ο φράκτης λύσει "το πρόβλημα"...

Ο τοίχος (και οι νάρκες και ο θάνατος)

Ο τοίχος των 12 χιλιομέτρων που το ελληνικό κράτος λέει πως σκοπεύει να χτίσει στα βόρεια του νομού Έβρου είναι καλός για να αποδεικνύουν οι κανίβαλοι πόσο κανίβαλοι είναι συζητώντας στα τηλεπαράθυρα. Αλλά δεν αποτελεί καμία κορύφωση της πολιτικής του ελληνικού κράτους ενάντια στους μετανάστες εργάτες. Πράγματι: Τα χερσαία σύνορα της χώρας με την Τουρκία είναι εδώ και καιρό καλά θωρακισμένα, όχι με τοίχους, αλλά με φονικά ναρκωπέδια. Τα οποία ναρκωπέδια δούλευαν δίχως πολύ σαματά όλο το χρόνο που μας πέρασε, σε βαθμό που τα ψυγεία του νοσοκομείου της Αλεξανδρούπολης "να μην χωράνε πλέον άλλα πτώματα". Ίσως μάλιστα να είναι αυτός ο λόγος που τα επίμαχα δώδεκα χιλιόμετρα των συνόρων, ως τώρα, όχι μόνο δεν είχαν κανέναν τοίχο, αλλά **τις νύχτες έμεναν εντελώς αφύλακτα**¹: γιατί το βράδυ οι "παράνομοι" πατάνε πιο εύκολα τις νάρκες, οπότε οι καλοί μας φύλακες γλυτώνουν τον μπελά να ξεροσταλιάζουν στο κρύο.

Εν τω μεταξύ, αυτή η χώρα είναι προικισμένη με έναν πολύ μακρύτερο και αποτελεσματικότερο τοίχο που λέγεται Αιγαίο πέλαγος. Αυτή η θάλασσα, τα προηγούμενα χρόνια έχει γίνει ο τάφος εκατοντάδων μεταναστών εργατών με τη βοήθεια του ελληνικού λιμενικού και βεβαίως "του παλιόκαιρου". Είναι λοιπόν εδώ που θα βρούμε ορισμένες λειτουργίες του περίφημου τοίχου που δεν αναγνωρίζονται στα τηλεπαράθυρα: **Να στρέψει τους μετανάστες ξανά προς το Αιγαίο** πέλαγος γλυτώνοντας τα ελληνικά ναρκωπέδια από την κατακραυγή, αλλά και τους φρουρούς τους από το επονειδιστικό έργο της διαχείρισης πτωμάτων και της αντικατάστασης των ναρκών. Επίσης να αυξήσει τα κόμιστρα της μεταφοράς των μεταναστών. **Συνεπώς να ισχυροποιήσει τις μαφίες της διακίνησης και να δέσει ακόμη περισσότερους μετανάστες μαζί τους μέσω του "χρέους" που προκύπτει από τη μεταφορά.**

Με λίγα λόγια, όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν: ο χαμηλής έντασης πόλεμος που εξελισσόταν και εξελίσσεται στα σύνορα θα ενταθεί. Αλλά η γενική πολιτική του ελληνικού κράτους για τα σύνορα θα παραμείνει σταθερή: ένα ποσοστό θανάτων είναι επιθυμητό -μαθαίνει στους επιζώντες τη θέση τους. Το μόνο ζήτημα είναι πόσο ακριβώς θα είναι αυτό το ποσοστό. Γιατί κατά τα άλλα ο θάνατος είναι το φάντασμα που πλανιέται πάνω από την εργατική τάξη. Χρόνια τώρα.

1. Σύμφωνα με σχετική αναφορά της Frontex, "Τείχος στον Έβρο για την αποτροπή εισόδου αλλοδαπών", Καθημερινή 4/1/2011

Δεν ωφελεί να κοροϊδευόμαστε. Αυτή η κατάσταση βόλεψε όλον τον κόσμο. Ακόμη και οι ντόπιοι εργάτες, που θα έπρεπε να έχουν καταλάβει εγκαίρως πως αυτή η κατάσταση είχε ράμματα και για τη δική τους γούνα, προτίμησαν να κάνουν το κουνέλι και όσο κρατήσει, έγιναν όσο ρατσιστές χρειάστηκε και κάτι παραπάνω, με άλλα λόγια κανόνισαν να κρατάνε τους "παράνομους" εργάτες υποτιμημένους σε συνεργασία με τα αφεντικά τους. Η μεγαλύτερη υπηρεσία στα αφεντικά και ο πιο ασυγχώρητος συμβιβασμός της ντόπιας εργατικής τάξης όλα αυτά τα χρόνια υπήρξε ο βαθύς ρατσισμός της. Και αυτό το "ασυγχώρητος" δεν το λέμε γιατί τάχα είμαστε εμείς που καταδικάζουμε ή συγχωρούμε. Όχι, δυστυχώς, σε τούτο τον κόσμο τις κατηγορίες και τις καταδικές τις μοιράζει η Ιστορία. Και η ιστορία είναι γνωστή σε όλους: δυο χρόνια τώρα, ο "θύλακας" που λέγαμε επεκτείνεται. Και η ντόπια εργατική τάξη προσεγγίζει με ταχύτητα τα βάθη που μέχρι τώρα κρατιούνταν αποκλειστικά για τους "παράνομους". **Έγινε όπως τα λέει εκείνο το σύνθημα που γράφουμε στους τοίχους τόσο καιρό: ο ρατσισμός ρίχνει τα μεροκάματα -όχι μόνο των μεταναστών εργατών αλλά όλων μας.**

Όπως όλα δείχνουν, τα αφεντικά και το κράτος τους έχουν αποφασίσει να φέρονται όλο και περισσότερο στους ντόπιους εργάτες όπως ως τώρα φέρονταν στους μετανάστες. Μην ανησυχείτε, δεν το κάνουν από κακία - η δίψα για κέρδος τους οδηγεί, η καπιταλιστική κρίση τους κεντρίζει, η απουσία κάθε αντίδρασης τους λύνει τα χέρια, ο λυσσασμένος ανταγωνισμός μεταξύ τους τους σφίγγει τον λαιμό. Όπως και να 'χει όμως, με τέτοιες βαριές αποφάσεις ειλημμένες, θα ήταν ηλίθιοι αν ξεχνούσαν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση των "παράνομων" εργατών και τον ρατσισμό που συσσωρεύεται εναντίον τους.

Με λίγα λόγια, τα προβλήματά μας, τα πραγματικά προβλήματα ντόπιων και μεταναστών εργατών, δεν θα σταματήσουν εδώ.

3. Η πολιτική διαχείριση των "παράνομων" εργατών.

Ο Άγιος Παντελεήμονας.

Τον τελευταίο χρόνο ο Άγιος Παντελεήμονας έγινε κάτι σαν... η φασιστική Ντίσνεϋλαντ των νότιων Βαλκανίων. Φυσικά όλοι όσοι παρακολούθησαν απ' έξω τα τεκταινόμενα, είδαν απλά τις αναταράξεις της λίμνης με τα θηρία: Λίγο φασίστες, λίγο βία, λίγος γραφικός μισανθρωπισμός σε βιντεάκια του διαδικτύου, λίγο "κάτοικοι" που ήταν κάπως ακραίοι αλλά είχαν κι αυτοί τα δίκια τους (το 'πε κι η τηλεόραση), λίγο ανίκανοι μπάτσοι και πάμε παρακάτω.

Αλλά τα όσα έγιναν και γίνονται στον Άγιο Παντελεήμονα ήταν πολύ περισσότερα. Στην πραγματικότητα ο Άγιος Παντελεήμονας ήταν ένα πρώτο **πείραμα πολιτικής διαχείρισης του ρατσισμού εναντίον των "παράνομων" εργατών από το κράτος και τις μυστικές του υπηρεσίες με στόχο την ανάληψη του ελέγχου μιας ολόκληρης γειτονιάς από το παρακράτος και τις μαφίες**. Και ξαναδιαβάστε την προηγούμενη πρόταση γιατί είναι σοβαρή.

Πριν από το 2009 πάντως, τα πράγματα δεν ήταν ακριβώς έτσι. Υπήρχε βέβαια ο ακατέργαστος ρατσισμός των ντόπιων κατοίκων και οι εκφράσεις του, υπήρχε ένα τοπικό αστυνομικό τμήμα με παράδοση στα βασανιστήρια μεταναστών εργατών, όπως υπήρχε και ένα ιδιαίτερος ανθηρό παράνομο κεφάλαιο αρθρωμένο κατά κύριο λόγο γύρω από την καταναγκαστική πορνεία και το εμπόριο ναρκωτικών που ανθούσε στους γύρω δρόμους. Υπήρχαν και οι "παράνομοι" μετανάστες εργάτες στριμωγμένοι στα γνωστά σπίτια που τους νοικιάζουν οι μικροί και μεγάλοι ιδιοκτήτες του κέντρου της Αθήνας, όχι τώρα τελευταία, αλλά από την στιγμή που ο πρώτος Αλβανός μετανάστης εργάτης έφτασε στην Ομόνοια το 1990.

Δεν ήταν μια ειδυλλιακή κατάσταση -ήταν μια κατάσταση όπως οι τόσες που έφτιαξε η συνεργασία τεχνητής παρανομίας και ρατσισμού σε διάφορα σημεία της Αθήνας την τελευταία εικοσαετία. Αλλά μετεξελίχθηκε σε κάτι πολύ περισσότερο μετά από δύο πολύ σημαντικά γεγονότα. Το πρώτο είναι γενικής εφαρμογής: **η καπιταλιστική κρίση και οι ειδικές μορφές με τις οποίες εξελίσσεται στην Ελλάδα**. Μέσα από την καπιταλιστική κρίση αναδύονται ανάγκες εντατικότερης καταπίεσης των μεταναστών, όπως και όλων μας. Μόνο που για τους μετανάστες εργάτες αυτό σημαίνει ένταση της στρατιωτικής μεταχείρισής τους. Το δεύτερο είναι πιο ειδικό: Τον Μάιο του 2009, μία από τις τόσες μπατοϊκές σκούπες που εξελίσσονται σε τέτοιες περιοχές δίχως να γίνονται θέμα για τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων είχε κάποιες περιπλοκές: ένας μπάτσος έσκισε και πάτησε χάρμη το Κοράνι. Και οι "παράνομοι" μετανάστες εξεργάγησαν. **Μια διαδήλωση χωρίς αφήσια πέρασε από το κέντρο και οι μπάτσοι βρέθηκαν να συγκρούονται για πρώτη φορά στην πρωτεύουσα ετούτης της χώρας με μια διαδήλωση της οποίας τα περιεχόμενα και οι συμμετέχοντες καθόλου δεν ταίριαζαν με το πολιτισμικό πακέτο των Ορθόδοξων Χριστιανών**.

Αναμφίβολα δεν ήταν η πρώτη φορά που κάποιος μπάτσος πατάει χάρμη ένα Κοράνι. Οι "παράνομοι" μετανάστες έχουν αναγκασθεί να ανεχθούν πολύ χειρότερους εξευτελισμούς και βία στις δεκαετίες της επιβεβλημένης παρανομίας τους. Το θέμα όμως ήταν πως αυτή τη φορά το γεγονός μαθεύτηκε και κάποιος αποφάσισαν να κάνουν κάτι. Εκείνο που έδειξε εκείνη η διαδήλωση σε όποιον έχει μάτια για να βλέπει ήταν πως στην περιοχή του κέντρου οι "παράνομοι" μετανάστες εργάτες είχαν αποκτήσει κάποιους τρόπους γοργής μετάδοσης πληροφοριών, κάποιους τρόπους ορ-

γάνωσης κοινών δράσεων, κάποιους τρόπους να αποφασίζουν από κοινού τι είναι σημαντικό και τι όχι. Με λίγα λόγια κάποιου είδους πολιτική οργάνωση των κολασμένων δρούσε στο κέντρο της Αθήνας.

Οι πρωτοκοσμικοί πολίτες βιάστηκαν να αποδώσουν τα πάντα στον “Θρησκευτικό φονταμενταλισμό”. Αλλά δεν ήταν μόνο η θρησκεία το ζήτημα. Πολύ περισσότερο ήταν η καθολική καταπίεση στα σπίτια και τις δουλειές, τα παθήματα στα σύνορα, τα έργα και οι ημέρες του τοπικού Αστυνομικού Τμήματος, το βάρος μιας ζωής κάτω από τη μπότα του μπάτσου -αυτά εξεργάγησαν με τον τρόπο που αρμόζει στο παρανομοποιημένο πολυεθνικό προλεταριάτο, σαν πυροτέχνημα που καταστάληκε τόσο γρήγορα όσο εμφανίστηκε.

Είναι ντροπή για όλους μας, αλλά σε τούτη την κοινωνία, εκείνοι “που έχουν μάτια και βλέπουν” είναι συνήθως μπάτσοι και πράκτορες. Για αυτή τη συνομοταξία, η σύντομη έκρηξη του πολυεθνικού προλεταριάτου του κέντρου, η έμμεση υπόδειξη κάποιου είδους πολιτικής οργάνωσης των κολασμένων είχε πολλαπλά και ανησυχητικά σημαινόμενα: Ότι το σχέδιο της παρανομοποίησης ενός κομματιού της εργατικής τάξης μπορεί και να παρουσιάζει ορισμένες ρωγμές. Ότι ο σιδηρένιος ταξικός έλεγχος των γειτονιών του κέντρου μπορεί και να έτριζε. Ότι τέλος, πληθυσμοί που προέρχονται από έναν πόλεμο στον οποίο εμπλέκεται με πολύ σοβαρό τρόπο και το Ελληνικό κράτος θα μπορούσαν κάποια στιγμή να σηκώσουν κεφάλι μέσα στην ίδια την πρωτεύουσα. Τα πράγματα δεν ήταν παίζε γέλασε. Η εξέγερση του Δεκέμβρη είχε συμβεί λίγους μόνο μήνες πριν, η πολυπληθής συμμετοχή των “παράνομων” μεταναστών και εκεί έπρεπε επίσης να ληφθεί υπ’ όψη...

Είναι για όλους αυτούς τους λόγους που η διαχείριση της περιοχής του Αγίου Παντελεήμονα με όρους μπάτσων, μαφιών και μυστικών υπηρεσιών κορυφώνεται από το χρονικό σημείο του Μαΐου του 2009 και μετά. Γιατί μη γελιέστε, αυτό που έδρασε στον Άγιο Παντελεήμονα δεν ήταν ούτε “εξοργισμένοι κάτοικοι”, ούτε διάχυτος ρατσισμός, ούτε “ακροδεξιά αυτοοργάνωση”. Στην πραγματικότητα μια μικρή νεοναζιστική ομάδα με αποδεδειγμένους όσο και ισχυρούς δεσμούς με τις μυστικές υπηρεσίες και την αστυνομία απέκτησε πολιτικό πάτημα στη γειτονιά με την ενεργό βοήθεια του τοπικού αστυνομικού τμήματος. Υπό αυτή την διπλή κρατική και παρακρατική εποπτεία κάποιες δεκάδες ρατσιστών κατοίκων και συμπαθούντων οργανώθηκαν σε τάγματα κρούσης και πραγματοποίησαν ανενόχλητοι τις εκδηλώσεις και τις ρατσιστικές επιθέσεις που όλοι βλέπουμε να περνούν από τα δελτία ειδήσεων ενάμιση χρόνο τώρα.

Δηλαδή το πείραμα μπορεί να θεωρηθεί επιτυχημένο. Μια νέα εξουσία δημιουργήθηκε στο κέντρο με στόχο τον έλεγχο και την καταστολή των “παράνομων” μεταναστών εργατών. Και φυσικά ως νέα εξουσία δεν θα μπορούσε να είναι άσχετη με τις προϋπάρχουσες. Γιατί είναι παραπάνω από βέβαιο πως οι μαφίες της περιοχής δεν είναι άσχετες με τα όσα συνέβησαν αυτό τον ενάμιση χρόνο. Κατά πρώτον γιατί αυτές οι μαφίες προϋπήρχαν, τόσο ως επιχειρηματικές δραστηριότητες, όσο και ως σχέσεις με την αστυνομία και συνεχίζουν να δουλεύουν απρόσκοπτα -προφανώς οι ρατσιστές “κάτοικοι” επιδεικνύουν πολύ μικρότερο ζήλο όταν είναι να τα βάλουν με την καταναγκαστική πορνεία και το εμπόριο ναρκωτικών που ανθούσαν και ανθούουν στη γειτονιά τους. Δεύτερον γιατί οι νεοναζί δεν είναι καθόλου άσχετοι με τέτοιες δραστηριότητες. Τρίτον γιατί και το αστυνομικό τμήμα της περιοχής δεν είναι καθόλου άσχετο με τέτοιες δραστηριότητες. Τέταρτον γιατί ορισμένα ψιλά από αυτή τη σχέση έχουν φτάσει ακόμη και στα ΜΜΕ.

Εν πάσει περιπτώσει, οι σχεδιασμοί του ελληνικού κράτους για την περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα στέφθηκαν από επιτυχία. Η πρώτη οργάνωση των Ελλήνων ρατσιστών υπό την σκέπη των μυστικών υπηρεσιών, των μπάτσων και της μαφίας είναι γεγονός. Τόσο επιτυχημένο ήταν το σχέδιο που εν τω μεταξύ, η νεοναζιστική ομάδα που λέγαμε, με όχημα την παρακρατική της φύση, εξασφάλισε μια άνευ προηγουμένου επικαιρότητα και μαζί μια ωραιότατη θεσούλα στο δημοτικό συμβούλιο της πόλης - κοιτίδας του δυτικού πολιτισμού.

4. Φασισμό έχει για όλους!

Είπαμε παραπάνω πως για τους “παράνομους” μετανάστες εργάτες κάθε απειθαρχία αντιμετωπίζεται, όχι με τους νόμους, αλλά με την άμεση βία των μπάτσων και των μπράβων των αφεντικών. Αυτό συμβαίνει στο μικροεπίπεδο για τα είκοσι χρόνια που το ελληνικό κράτος εφαρμόζει την στρατηγική της “παράνομης” εργασίας. Αυτό έγινε και στον Άγιο Παντελεήμονα, αν και σε μια πολύ ευρύτερη κλίμακα και με πολύ πιο οργανωμένους όρους. Στην ουσία πρόκει-

Μαφία στον Άγιο Παντελεήμονα; Έλα ρε!

Το λέμε με βεβαιότητα: Κάθε εμφάνιση ρατσιστικών “επιτροπών κατοίκων” στις γειτονιές θα συνοδεύεται από ανάλογη δραστηριοποίηση των μαφιών και του εγκληματικού κεφαλαίου. Γιατί οι μαφίες είναι σοβαρό τμήμα των προϋπάρχοντων εξουσιών στις γειτονιές. Γιατί οι μαφίες είναι οι κυρίως ωφελημένοι οικονομικά και πολιτικά από την τεχνητή παρανομία που επιβάλλεται στους μετανάστες. Γιατί η σχέση τους με το ελληνικό κράτος είναι δεδομένη. Γιατί η σχέση τους με την άκρα δεξιά είναι επίσης δεδομένη. Αντί για άλλη τεκμηρίωση παραθέτουμε ένα σχετικό δημοσίευμα από την εφημερίδα “Ελευθεροτυπία” που αφορά τον άγιο Παντελεήμονα. Είναι αυτό που εννοούμε στο κυρίως κείμενο αυτής της προκήρυξης όταν λέμε ότι “ορισμένα ψιλά από αυτή τη σχέση έχουν φτάσει έως και τα ΜΜΕ”:

Χρυσουαγίτης οπλοφόρος [Ελευθεροτυπία, 22/2/2010]

“Υποψήφιος βουλευτής της “Χρυσής Αυγής” συνελήφθη για παράνομη κατοχή όπλου. Αστυνομικοί της Άμεσης Δράσης, που πραγματοποιούσαν περιπολία, εντόπισαν το βράδυ του Σαββάτου ένα τζιπ να κινείται ύποπτα στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα και το ακολούθησαν.

Όπως ανακοινώθηκε από την Αστυνομία, ο οδηγός και ο συνεπιβάτης του, οι οποίοι είχαν αντιληφθεί την παρουσία των αστυνομικών, σταμάτησαν μπροστά από καφετέρια της περιοχής. Ο συνοδηγός κατέβηκε από το Ι.Χ. και με γρήγορο βηματισμό μπήκε σε αυτή και συγκεκριμένα κινήθηκε απ’ ευθείας στην τουαλέτα, όπου έκρυψε στον κάδο απορριμμάτων ένα 9άρι πιστόλι, μάρκας Ζάσταβα, με γεμιστήρα των εννέα φυσιογίων.

Το πιστόλι βρέθηκε και κατασχέθηκε από τους αστυνομικούς που τον ακολούθησαν, ενώ όπως διαπιστώθηκε στη συνέχεια ανήκε στον οδηγό του τζιπ, ο οποίος το είχε δώσει στο συνεπιβάτη του για να το κρύψει. Οδηγός και συνοδηγός συνελήφθησαν, ενώ ύστερα από έρευνα στο όχημα βρέθηκαν φυλλάδια και άλλο έντυπο υλικό της “Χρυσής Αυγής”.

Το πρωί της Κυριακής αστυνομικοί, παρουσία εισαγγελέα, πραγματοποίησαν έρευνα τόσο στα γραφεία της “Χρυσής Αυγής”, στην οδό Σωκράτους 48, όσο και στα σπίτια των συλληφθέντων. Όπως ανακοινώθηκε από την ΕΛ.ΑΣ. δεν βρέθηκε κάτι ύποπτο.

Οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα κατηγορούμενοι για παράβαση του νόμου περί όπλων, ενώ το πιστόλι μεταφέρθηκε στα εγκληματολογικά εργαστήρια της Αστυνομίας προκειμένου να διαπιστωθεί αν και πού είχε χρησιμοποιηθεί.”

Νόμιζε κανείς ότι τα συμφέροντα που κινούνται γύρω από την στρατιωτική διαχείριση του “παράνομου” κομματιού της εργατικής τάξης έχουν ιδεολογικά κίνητρα; Νόμιζε κανείς πως ο ρατσισμός πάει μόνος του; Νομίζει κανείς πως όλα αυτά θα τελειώσουν κάποια μέρα και θα ‘ναί σαν να μην έγιναν ποτέ;

1.

2.

φωτό 1.

εμπρησμός τζαμιού από φασίστες στον αγ. παντελεήμονα. Νοέμβρης '10.

φωτό 2.

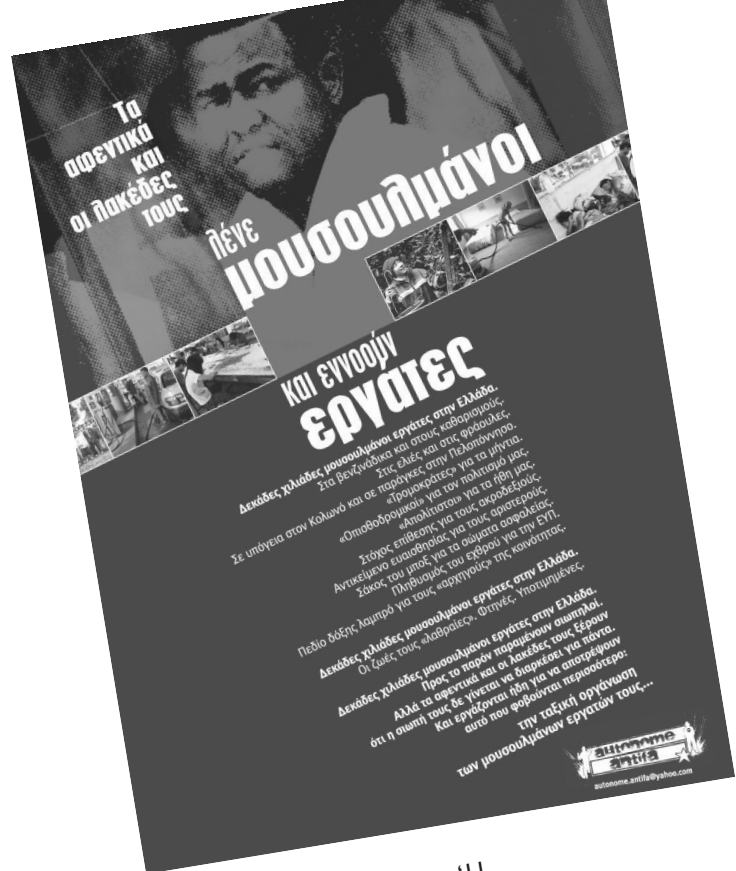
εξέγερση στο κέντρο της Αθήνας. Μάης '09

ται για μια συνολική στρατηγική διαχείρισης της εργασίας που όσο η καπιταλιστική κρίση θα μας σπρώχνει στα σκοινιά, τόσο θα γίνεται περισσότερο αισθητή. Στα χρόνια που μας έρχονται, το ελληνικό κράτος, και εδώ που τα λέμε όλα τα καπιταλιστικά κράτη, θα αντιμετωπίζουν όλο και μεγαλύτερα κομμάτια του εργατικού τους δυναμικού με όρους μιλιταρισμού και ένοπλης βίας. Αν σας φαίνεται τραβηγμένο, μπορείτε να κάνετε μια αναδρομή στα όσα λέγονται τελευταία για τους άστεγους και τους όρους με τους οποίους “κάπως θα βρεθεί μια δουλειά και γι’ αυτούς”. Η καταναγκαστική εργασία “σε δουλειές που αρμόζουν στις ικανότητές τους” είναι η ιδέα που επαναλαμβάνεται όποτε αναφέρεται το “πρόβλημα των αστέγων”. Το ίδιο και οι αμοιβές με ένα και δύο ευρώ την ώρα. Ο άστεγος είναι μια πρώτη στιγμή που η φιγούρα του ντόπιου και η φιγούρα του ξένου εργάτη συμπίπτουν. Κάτω από τη σιδερένια φτέρνα που λέγεται στρατιωτική διαχείριση της εργασίας.

Τα περισσότερα αντίτυπα αυτής της προκήρυξης μοιράζονται πόρτα - πόρτα σε γειτονιές όπου αποδεδειγμένα μένουν πολλοί μετανάστες εργάτες. Το κάνουμε γιατί, μπορεί να μην γνωρίζουμε επακριβώς το μέλλον που μπορεί να έχει η κατρακύλα μας, γνωρίζουμε όμως πως οι μετανάστες εργάτες θα παραμείνουν σαν αντικείμενο διαχείρισης. Το ελληνικό κράτος δεν πρόκειται να δημιουργήσει το ρατσιστικό όνειρο της καθαρής Ελλάδας γιατί δεν έχει κανένα λόγο να το κάνει. **Γιατί ο ρατσισμός που κατατρώνει τους ντόπιους είναι το καλύτερο εργαλείο διάσπασης, ο δρόμος για να φαγωθούμε μεταξύ μας την ίδια ώρα που τα αφεντικά μάς ετοιμάζουν τα χειρότερα.** Ο ρατσισμός θα μας στρέψει τον έναν ενάντια στον άλλον, ο ρατσισμός θα ανακαλύψει βολικούς και εύκολους φανταστικούς εχθρούς, θα δημιουργήσει φασιστικά “προβλήματα” και θα προτείνει φασιστικές “λύσεις” όπως έκανε στον Άγιο Παντελεήμονα. Ήδη οι αλλαγές που προωθούνται γύρω από την κατάσταση των μεταναστών εργατών και την “αστυνόμευση” έχουν οδηγήσει σε μια κοινωνία αύξησης της αστυνομικής εξουσίας, σε μια κοινωνία που συζητάει το θεμιτό ή όχι της ύπαρξης στρατοπέδων συγκέντρωσης, με λίγα λόγια σε μια κοινωνία έκτακτης ανάγκης, μια κοινωνία όπου κάθε θεσμός και κάθε νόμος προσανατολίζεται προς τον ολοκληρωτισμό.

Αλήθεια, δεν γνωρίζουμε επακριβώς το μέλλον. Ίσως αύριο και σε τούτη τη γειτονιά να γίνει προσπάθεια να δημιουργηθούν ρατσιστικά τάγματα κρούσης υπό τις οδηγίες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών. Ίσως να εμφανιστούν αστυνομικά τάγματα εφόδου επιφορτισμένα να καθαρίσουν τη γειτονιά από τους “παράνομους” μετανάστες εργάτες μεταφέροντάς τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Δεν γνωρίζουμε τις ακριβείς μορφές με τις οποίες θα εξελιχθεί ο ελληνικός φασισμός. Γνωρίζουμε όμως πως το δίλημμα είναι αυτή τη στιγμή μπροστά σε όλους μας. Θέλουμε μια κοινωνία όπου θα αλωνίζουν οι φασίστες, οι ρατσιστές και οι μπάτσοι; Θέλουμε μικρές και μεγάλες νύχτες των κρουστών να εξελίσσονται στις γειτονίες μας; Θέλουμε στρατόπεδα συγκέντρωσης στις παρυφές ετούτης της πόλης; Θέλουμε τα τοπικά ζητήματα να κανονίζονται από νεοναζι ομαδούλες και τους μπάτσους και μαφιόζους φίλους τους; Θέλουμε να δούμε μέχρι που μπορεί να φτάσουν όλοι αυτοί στον αγώνα τους ενάντια στους μετανάστες εργάτες προτού στραφούν εναντίον μας;

Όποιος απαντάει με ένα όχι, πρέπει να ξέρει πως η απάντησή του δεν είναι από τις εύκολες. Μέχρι στιγμής η μόνη υπεράσπιση των “παράνομων” μεταναστών εργατών είναι τα όσα κανονίζουν οι ίδιοι για λογαριασμό τους. Και η γνώμη μας είναι πως σε όσα είναι να 'ρθουν, θα πρέπει να τους υπερασπίσουμε όσο και όπως μπορούμε. Είναι δουλειά των ντόπιων να αποτρέψουν τα πογκρόμ. Να κάνουν τους ρατσιστές γείτονές τους να μαζευτούν. Να αποτρέψουν τους μπάτσους από τις επιχειρήσεις σκούπα. Να μην αφήσουν τις γειτονιές και τις πλατείες να μετατραπούν σε πεδίο δράσης μαφιών, μπάτσων και φασιστών. Είναι δουλειά των ντόπιων εργατών να υπερασπίσουν τους μετανάστες. **Κι ο λόγος είναι απλός: Γιατί η μοίρα των μεταναστών εργατών είναι και δική μας μοίρα, μοίρα όλων των εργατών.** Έτσι είναι τώρα, έτσι ήταν πάντα. Και ετούτο το στοίχημα είναι από τα τελευταία προτού η βαρβαρότητα μας πάρει φαλάγγι...

Αφίσα που κολλήθηκε στην Αθήνα το Γενάρη του '11. Αν δεν το είχατε καταλάβει, είμαστε από αυτούς που τόσο καιρό “λερώνουμε τους τοίχους”. Θεωρούμε τον κόπο και το χρήμα που διαθέτουμε μικρό αντίτιμο για να στάσει η σιωπή. Γιατί έχουμε την εντύπωση πως οι καιροί που ζούμε δεν είναι η κορύφωση αλλά η αρχή του δράματος που θα ζήσουμε τα επόμενα χρόνια. Έχουμε όμως και τη γνώμη πως είναι αυτοί οι ίδιοι καιροί που δίνουν σε όποιους το επιθυμούν ορισμένες τελευταίες ευκαιρίες να κρατήσουν την αξιοπρέπεία τους. Ψάχνουμε τέτοιους ανθρώπους διαρκώς. Και γνωρίζουμε ήδη αρκετούς. Στο μέλλον ελπίζουμε να γνωρίσουμε και άλλους.

Οι **autonome antifa** που συζήτησαν, πλήρωσαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη, είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που δρα στην Αθήνα.

“**Συνέλευση**”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, γυναίκες και άντρες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“**Αντιφασιστική**”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας είναι τα μπάτσα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

για επικοινωνία:

autonome.antifa@yahoo.com